

Κυριακή των Αγίων Πατέρων και Χειροθεσία Πρωτοπρεσβυτέρου στο Σύδνεϋ

Μήνυμα ενότητας έστειλε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος, με την ευκαιρία του εορτασμού της μνήμης των Αγίων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου.

Την Κυριακή, 31 Μαΐου, ημέρα αφιερωμένη στη μνήμη των 318 Αγίων Πατέρων που έλαβαν μέρος στην Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας και αγωνίστηκαν για να κρατήσουν την Εκκλησία μας ενωμένη, ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος ιερούργησε στον Ιερό Ναό της Αγίας Αικατερίνης, στο προάστιο Μάσκοτ του Σύδνεϋ, όπου και χειροθέτησε σε Πρωτοπρεσβύτερο τον Ιερατικό Προϊστάμενο του Ναού, πατέρα Αθανάσιο Γιάτσιο.

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε με θερμά και επαινετικά λόγια για την προσωπικότητα και για την πολυετή προσφορά του πατρός Αθανασίου στην Εκκλησία, ενώ δεν έκρυψε τη λύπη του για το γεγονός ότι, εξαιτίας των μέτρων για την αποτροπή της εξάπλωσης του κορωνοϊού, οι εννοήτες της Αγίας Αικατερίνης στερήθηκαν τη δυνατότητα να καμαρώσουν από κοντά τον προϊστάμενο του ναού τους σε αυτή την ιδιαίτερη στιγμή και να του φωνάξουν όλοι μαζί «Αξιός». Δύλωσε, ωστόσο, σίγουρος ότι «παρίστανται νοερά και θα αισθανθούν αυτή τη χαρά και την ευλογία, που σήμερα σου δίνει η Εκκλησία». Καταληκτικά, απύθνησε πατρικές νουθεσίες στον πατέρα Αθανάσιο, προτρέποντάς τον να ακολουθήσει τα βήματα των Πατέρων που συμμετείχαν στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, να μιμηθεί την αποφασιστικότητά

τους και κυρίως να μιμηθεί το παράδειγμα τους, αγωνιζόμενος για την ενότητα.

Στο κήρυγμά του, ο Αρχιεπίσκοπος μίλησε επικαίρως, αναλύοντας την ευαγγελική περικοπή που αναγνώσθηκε κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας και εστιάζοντας στη φράση «Πάτερ ἄγιε, τήρησον ἐν τῷ ὀνόματί σου ὡ δέδωκας μοί, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς», για να διακρίνει πως με αυτά τα λόγια ο Χριστός ζήτησε από τον Θεό να διατηρήσει ενωμένους τους Αποστόλους, που ήταν ο πρώτος πυρήνας της Ορθόδοξου Εκκλησίας, και κατ' επέκταση να διατηρήσει ενωμένους όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς.

Επισήμανε δε ότι η Εκκλησία μας δεν επέλεξε τυχαία να ακούγονται αυτά τα λόγια την Κυριακή που τιμάται η μνήμη των 318 Αγίων Πατέρων, η οποία κατά την Α' Οικουμενική Σύνοδο αγωνίστηκαν για τη διατήρηση της ενότητας. «Πολύ σωστά η Εκκλησία μας έχει ορίσει το Ευαγγέλιο το σημερινό να παρουσιάζει τα τελευταία λόγια του Χριστού πριν από τη Σταύρωση, τα οποία μιλούν για αγάπη και ενότητα», τόνισε ο Σεβασμιώτατος ενώ, κλείνοντας την ομιλία του, επισήμανε: «Επειδή, αγαπτοί μου αδελφοί, η ιστορία μάς διδάσκει ότι πολλές φορές εμείς οι Έλληνες δεν είμαστε ενωμένοι, το σημερινό Ευαγγέλιο μάς δίνει αυτό το μήνυμα και αποτελεί για όλους μας μία πρόκληση. Να μην ξεχνούμε ότι, αν θέλουμε να είμαστε δυνατοί, θα πρέπει να είμαστε ενωμένοι, με κέντρο τον Χριστό και την Αγία μας Εκκλησία».

Ο Αρχιεπίσκοπος, η Ημέρα Συμφιλίωσης και μια πρόταση για έρανο

Ας υποθέσουμε πως είμαι Αυστραλός πολίτης (που είμαι) και ότι θέλω να ασκήσω κριτική στον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας. Σκληρή κριτική. Ανελέπτη. Να υπερβώ τα εσκαμμένα. Τι νομίζετε ότι θα συμβεί; Τι συνέπειες θα μπορούσε να έχει αυτό σε μια χώρα του Δυτικού κόσμου; Να με κρεμάσουν αποκλείεται. Να με στραβοκοιτάξει καμιά γιαγιά στην εκκλησία; Κι αυτό παίζεται.

Θα υπήρχε άραγε λόγος να κρυφτώ πίσω από κάποιο ψευδώνυμο; Σε πόσες και ποιες περιπτώσεις θα το έκανα;

Σας απαντώ. Σε δύο περιπτώσεις. Θα κρυβόμουν αν ήμουν θρασύδειλος ή αν είχα κάποιο συμφέρον. Αν, ας πούμε, κινδύνευα να ξεμασκαρωθώ και να χάσω τη μάσα, μια κριτική κρυμμένος πίσω από ένα ψεύτικο προφίλ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης θα του την έκανα του Αρχιεπισκόπου.

Τα γράφω αυτά με αφορμή σχόλια που διάβασα μετά την ανακοίνωση του Μακάριου για την Εβδομάδα Εθνικής Συμφιλίωσης. Μια σημαντική ανακοίνωση, στολίδι στην ιστορία της Αρχιεπισκοπής.

«Αισθάνομαι την ανάγκη να κατευθύνω τα βήματά μου προς την πορεία που χάραξαν όσοι τέτοιες μέρες, πριν από 20 χρόνια, διέσχισαν τη γέφυρα Harbour Bridge στο Σύδνεϋ, καθώς και όσοι –τα προγενέστερα, αλλά και τα επόμενα χρόνια– “έχτισαν” μικρές ή μεγάλες γέφυρες αλληλεγγύης, αλληλοσεβασμού, εμπιστοσύνης και συμφιλίωσης ανάμεσα στην ευρύτερη Αυστραλιανή κοινότητα και στους Αβορίγινες και τους κατοίκους Νήσων Torres Strait», γράφει ο Αρχιεπίσκοπος χτίζοντας τη δική του γέφυρα με το μέλλον.

Πέρα από τις εκκλησιαστικές υποθέσεις, ο νέος Αρχιεπίσκοπος θα κριθεί κυρίως από τον ρόλο που θα διαδραματίσει στην αυστραλιανή κοινωνία, γιατί την επόμενη μέρα (που στην πραγματικότητα έχει ήδη φτάσει) το ποίμνιό του θα αποτελείται σχεδόν αποκλειστικά από Αυστραλούς ελληνικής καταγωγής και όχι από Έλληνες μετανάστες – σε μια χώρα όπου όλοι οι ορθόδοξοι είναι το 2,1 τοις εκατό του πληθυσμού (2,6 τοις εκατό το 2011).

«Ας πάει να φτιάξει τα χάλια της Αρχιεπισκοπής και να αφήσει τα reconciliation messages», σχολιάζει ένας αναγνώστης κρυμμένος πίσω από ψεύτικο προφίλ, και μάλλον δεν συνειδητοποιεί ότι αυτά τα χάλια είναι που φτιάχνει ο Μακάριος χωρίς να λογαριάζει κόστος και κίνδυνο, λίγες μόλις μέρες πριν τις σημαντικές ανακοινώσεις του στενού του φίλου και Μητροπολίτη Σικάγου, Ναθαναήλ, αλλά και του Αρχιεπισκόπου Αμερικής Ελπιδοφόρου, με αφορμή τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ. Της Αμερικής που, είτε ασπάζεται είτε δεν ασπάζεται την ορθοδοξία, θα θυμάται για πάντα τον Ιάκωβο να βαδίζει δίπλα στον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ...

ΥΓ.

Πριν κλείσω το σημερινό σημείωμα θέλω να θυμίσω στους αναγνώστες ότι η υπονόμηση των επιλογών του Οικουμενικού Πατριαρχείου, γιατί περί αυτού πρόκειται, είχε αρχίσει πριν από την εκλογή του Μακάριου. Η Αυστραλία, ισχυρίζονταν διάφοροι, σίγουροι για τη βούληση του Πατριάρχη, θα κατατμηθεί σε επιμέρους ανεξάρτητες μητροπόλεις. Θυμάμαι καλά τα γελοία επιχειρήματα και θα τα γράψω μια άλλη Παρασκευή.

Με πόνο ψυχής διάβασα και ένα δημοσίευμα που κατηγορεί τον Μακάριο ότι άφησε κάποιους επισκόπους χωρίς σύνταξη, χωρίς να τους κατονομάζει. Σκέφτομαι να τηλεφωνήσω σε όλους και να τους ρωτήσω.

Μακάρι να δημιουργηθεί ένα σύστημα απόλυτης διαφάνειας στα οικονομικά της Αρχιεπισκοπής και όλων των εννοιών, ώστε να γνωρίζει ο κάθε μετανάστης που έφαγε το κορμί του στα εργοστάσια και στα εστιατόρια πού πάει και το τελευταίο σεντς από το κεράκι του. Ποιος παίρνει τι, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ. Κι αν κάποιος σεβαστός επίσκοπος δεν έχει σύνταξη, να κάνουμε έρανο να τον βοηθήσουμε.

Γ.Δ.